



❖ CALANAS. ❖

— · · —

"Agus shniomh na mnathan uile a bha glic-chridheach le'n làmhan, agus thug iad leo an ni a shniomh iad, an gorm, agus an coreur, an scàrlaid, agus an t-anart grinn. Agus na mnathan uile a dhùisg an cridhe suas ann an gliocas shniomh iad fionnadh ghabhar." —

ECSODUS xxxv. 25, 26.

Oh, air chinnt' cha sgleò no bruadar,
 'Bha 's an t-sealladh ghrinn a fhuair mi,
 No 's an òran bhinn a chualar
 "Tigh'nn a nall á Tir na gréin" !
 Fad' air chùl nan linn a dh' fhàg sinn,
 Chì mi 'null air cluain an fhàsaich,

Té de nigh'na dualach Iàcoib
 Anns an teach, a sniomh, 's a seinn :

Taobh a teallaich, ris an lòchran,
 Ghabh i 'chuigeal ghleusd' 's an dòrnaig,
 Thoinn i'n lion ri fonn a chrònain—

Oh, bu gheal a làmhan mìn !
 Tearuinte, fo dhlon a' Bhaideil,
 Ann 'n an suain bha càch 'n an cadal,
 Ach cha dual gu 'm b' obair fhadail
 A bh' ann dh' ise, 'sniomh an lìn.

Chì mi 'n Camp 'n a luidhe sàmhach,
 Sith a rioghachadh 's gach pàilliun,
 Neul na glòir a' cumail sgàile

Mar a b' àbhaist os an ceann ;
 Eiridh tric an sealladh glòrmhor
 Air mo chridh' le neart a's sòlas,
 'S tric a thig an duanag cheòlmhor
 Thairis orm, le fonn nan rann :—

A N T - O R A N .

Oh, 's aoibhinn an obair leam 'sniomhadh an lìn,
 Cha dragh leam, ach sòlas, a toinneadh gu grinn,
 Oh, 's beannaicht' mo chuigeal, is beannaicht' mo làmh,
 'S i obair Iehòbhah dhomh 'sniomhadh an t-snàth :

D
 30 MY
 1853

Oh, 's beannaicht' mo chluas-sa a chualaig an fhuaim—
 Thig Dia, 's ni E còmhnuidh am meadhon A shluaign—
 Seadh, dh' earb E ruinn Pàilliun a thogail Dha Féin,
 A's gheall E a làth'rachd an còmhnaidh 'bhi leinn.

Cha 'n ann air son pàigheadh a bheir mi mo shaoth'ir,
 Do 'n Tighearna bheir mi gu saoibhir 's gu saor,
 'S e 'Làmh-san a bhulich na th' agam de stòr,
 Tha Esan a frasadhl a mhana mar lòn ;
 Ar teach anns an fhàsach tha againn gun mhàl,
 Tha dachaidh 'n ar sealladh a mhaireas gu bràth,
 Tir àluinn a gheallaidh, le bainn' agus fion,
 S cùr mhilis na meala a sruthadh a sios.

Cha 'n 'eil mi a tabhairt mo shaothair mar dhuais,
 Gu maitheanas pheacanna fhaotainn mar luach,
 Oir leagadh mo chionta air iobairt-na-réit',
 A's dh' fhuiling 'am riochd-sa an creutair gun bheud,
 Gach bagradh, a's tagradh an lagha tha balbh,
 A nochd tha 'm boc-gaibre 'g a leigeadh air falbh,
 A's teichidh an iobairt, le 'm lochd air a cheann
 Gu fàsach na dì-chuimhn', air aodann nam beann.

Oh, bheir mi mo shaothair mar chomharradh gràidh,
 Do 'n Tighearn', a shaor mi o bhi ann am thràill ;
 A's togaidh mi ceòl Dha 's mi 'sniomhadh an t-snàth,
 Oir mairidh A thròcair 's A mhaitheas gu bràth.
 Oh, m' anam, na di-chuimhnich Cobhair nam buadh,
 A dh' fhuasgail gu glan thu á Eiphit na truaigh,

Air ùrlar an Doimhne 'rinn slighe fo d' chois,
 'S a threòraich do cheuman tre ghlaice A bhois.

Oh, cuimhnich mar 'philleadh Leis tonnan a' chuain,
 'S na h-uaibhrich ud uile chaidh fodha mar luaidh,
 Na naimhdean a chìosnaich, a lot sinn, 's a chràidh,
 Cha'n fhacar a rìs iad, ach marbh air an tràigh !
 Air sgiathaibh na h-iolaire thogadh a Chlann,
 Gu searbh-uisge Mhàra, gu Elim nan crann,
 Gu Sìnai nan stuadh-bheinn, le 'dheatach, 's le 'neòil,
 Gu éisdeachd le 'n cluasan ri briathran A bheòil.

Mo chùram bha daonnan mu eudach do 'm chlann
 A nis tha mi saor dheth, cha chaithear na th' ann,
 Tha falluinn a 's brògan, tha coirce nan speur,
 A 's uisge gu leòir ann dhuinn uile gu léir ;
 Sinn féin a 's ar cùram, gach dragh agus feum,
 Tha 'n Ti 'tha 'g ar stiùradh a gabhail air Féin,
 Ach an t-saorsa, 's an fhois, cha 'n 'eil annta ach dealbh
 Air a mhaitheas 'tha feitheamh 'an dùthaich ar sealbh.

Oh 's aoibhinn an obair leam toinneadh an lìn,
 Mar mhana cho geal e, mar shìoda cho mìn ;
 Gleidh Thusa, a Thighearn, mo làmhan o smal,
 Nach toir mi air D' obair-sa dochann no sal :
 Tha càch de na mnathan le dathan cho briagh
 Ris an speur 'nuair tha 'ghrian a dol fodha 's an iar,

Ach an uair a bhios sniomhadh gach té againn réidh,
Theid gach snaithn' eadar-dhealaichte fhigheadh 'na chéil'.

Oh, 's àrd leam an smuain gu 'm bi obair mo laimh
Aig Dia mar a Chòmhdaich 'an Ionad a Thaimh !
Tha ealain nam fear ann am fiodh agus òr,
Ach 's iad làmhan nam ban a bheir Sgàile d' A Ghlòir.
Mo shnaithne, ge faoin thu, cha'n fhaod thu 'bhi balbh,
Mar fhianuis mo mhiann thu'measg shamhladh a's dhealbh
Mo shùil tha air Tì'thig ri linntean an àigh
Ar Sagairt, ar n-Iobairt, ar Rìgh E, 's ar Fàidh !

Oh nì mi mo dhichioll a' sniomhadh an t-snàth,
Oir 's fheudar mo thiodhlac a thabhairt gun dàil
Mu 'n abair an Tighearna,—“ Fhuair Mi gu leòir,
Cha'n 'eil ann ad chuid-sa ach tuilleadh 's a chòir ! ”
Tha fainneachanpriseil, tha seudan thar luach
A's sgàthan an riomhach 'g an càrnadh mar chruaich,
A's bhiodh e am feasda a bioradh mo chridh'
Na 'm bithinns' air deireadh le obair mo Rìgh !

Thoinn i'm badan lìn gu bòidheach,
Sguir a saothair, stad an crònán,
Chuir i seach a h-obair còmhladh,
 'S ghabh i fois ri taobh a clann,
Mar na h-eòin fo sgéith na Màthar,
Bha an Camp'na luidhe sàmhach,

Neul na Glòir a cumail sgàile,
Mar a b' àbhaist, os an ceann :

Oh, tha leam nach sgleò, na bruadar,
'Bha's an t-sealladh ghrinn a fhuair mi,
Na's an òran bhinn a chualar
'Tigh'nn a nall á Tìr na gréin' !
Eiridh tric an sealladh glòrmhor
Air mo chridh' le neart a's sòlas,
'S tric a thig an duanag cheòlmhor
Thairis orm, a's mi leam fhéin !

Eadar. le K. W. G.



MIANN A' CHRIOSDAIDH.

Cha 'n iarrainn-sa fuireach air thalamh gu bràth,
Na 'n tigeadh an cuireadh 's mi 'dh 'fhalbhadh gun dàil,
'S leòir làithean ar turuis ge tearc iad, a's geàrr,
Làn aoibhneis a's mulaid, làn sòlas a's cràidh.
An diùltainn-sa imeachd, mar ghealtaire truagh,
Leis gach Naomh air an t-slighe do'n Dùthaich ud shuas?
An fanainn 's an t-saoghal air aineoil, leam fhéin,
'S d' an deachaidh mo dhaoine a ghreasad gu léir?

Cha 'n iarrainn-sa fantainn gu bràth air an t-saogh'l,
 Le laigse 'gam leantainn 'measg fhaileasan baoth
 Mar an calman air faontra thar luasgadh nan tonn,
 Gun suaimhneas ri fhaotainn, gun bhunait fo m' bhonn,
 Cha luaith 'tha mi saoilsinn gu 'n d 'thàinig an fhéith,
 'S tha na neòil throma 'sgaoileadh ro' aghaidh na gréin,
 Agus bogha mo dhòchais a dealradh 'san speur,
 Na 'chaillear iad còmhla 'an duibhre gun reul.

Oh 's mise nach fanadh gu bràth air an t-saogh'l,
 Am peacadh 'gam ghonadh gun tàmh air gach taobh,
 'N taobh stigh dhiom tha truailleachd 'gam leagail's an ùir,
 'N taobh mach dhiom tha buaireadh gach latha ás ùr :
 Tha sòlas a mhaitheanais measgte le déòir,
 Agus copan na sláinte le ball-chrith 'ga h-òl,
 Tha 'n trompaid a séideadh àrd chaithream a bhuaidh,
 Ach tha m'anams'ag éigheach an uaigneas, "mo thruaigh!"

Cha 'n iarrainn-sa fantainn air thalamh a ghnàth,
 Ro 'n uaigh cha bhi geillt air mo chridhe, na sgàth,
 Luidh Iosa mo Shlánuighear innte gun fhiamh,
 'S cha'n fhuar a bhios leamsa caomh leaba mo Thriath.
 Thig briseadh na faire gu m' mhosgladh a suas,
 Thig armaltean deàrrsach nan aingle a nuas,
 A 's dùisgidh na slòigh 'tha 'san duslach 'n an suain,
 Gu éiridh 'thoirt còmhail le chéile do 'n Uan.

Cò 'roghnaicheadh fantainn 's an t-saoghal r 'a bheò ?
 Bho 'n Tighearna daonnan air choigrich 's an fheòil,
 Air falbh bho ar n-oighreachd 'tha taigste air Nèamh,
 'S na h-aimhnichean aoibhneis 'tha sruthadh gu sèimh !
 An sud tha na Naoimh de gach linn agus àit'
 A cur fàilt' air am bràithre 'an Aros a' ghràidh,
 Le aingle, do 'n Ard-Righ a togail nan dàn,
 Oir le soillse A laith'reachd tha 'n gàirdeachas làn.

Cluinn an ceòl ! Cluinn na h-òrain ag éiridh gu binn !
 Tha saor-dhaoin' an Tighearn le caithream a' seinn !
 A's, gu sàmhach a fosgladh nan geatachan òir,
 Faic, an Righ tha 'n a mhaise a dealradh le glòir !
 Nan robh agamsa sgiathan, 's mi 'ghreasadh a suas,
 Gu tuiteam aig cosan m' Fhir-saoraidh 's mo Luaidh ;
 Tha mi 'feitheamh A theachdaireachd, òrdugh an àigh,
 Haleluia—Amen—Leis an Tighearn gu bràth !

Eadar. le K. W. G.

